

od kwoty stanowiącej 3% średniego wykonanego osobowego funduszu płac na te lata, dokonują odpisu na fundusz zakładowy na 1971 r. w wysokości 40% kwoty, o którą poprawiono zysk w porównaniu do zysku osiągniętego w roku poprzednim, nie mniej jednak niż w wysokości kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1971 r. osobowego funduszu płac.

2. Jeżeli kwota, o którą poprawiono zysk, będzie niższa od kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1971 r. osobowego funduszu płac, odpis na fundusz zakładowy nie może być wyższy od sumy, o którą poprawiono zysk.

3. W celu doprowadzenia dwóch okresów do warunków porównywalnych, przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 stosują korekty określone w art. 6 ustawy.

§ 8. Minister Handlu Wewnętrznego ustali zasady korygowania odpisu na fundusz zakładowy w razie stwierdzenia obniżenia przez przedsiębiorstwo poziomu obsługi konsumentów.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwu, które wykaże się szczególnymi osiągnięciami w zakresie zwiększenia obrotów, wzbogacenia asortymentów towarów i wyrobów, poprawy obsługi konsumentów, przestrzegania norm zużycia surowców i materiałów, zmniejszenia mank i ubytków, oraz przedsiębiorstwu, w którym zajdzie konieczność zneutralizowania skutków obniżenia zysków wywołanych przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa (np. w przedsiębiorstwach hurtowych zmniejszenie zysku spowodowane rozwijaniem dostaw bezpośrednich przemysł-detal) może być zwiększony odpis na fundusz zakładowy lub przyznany fundusz zakładowy z przewidzianej na ten cel rezerwy funduszu zakładowego.

2. Na cele wymienione w ust. 1 może być przeznaczona łączna kwota do wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje Minister Handlu Wewnętrznego, a w granicach limitów określonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego dla poszczególnych central lub zjednoczeń:

- 1) dyrektor właściwej centrali, po zasięgnięciu opinii kolegium centrali oraz Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości,
- 2) dyrektor właściwego zjednoczenia przedsiębiorstw objętych planem terenowym, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia oraz właściwego terenowo zarządu okręgowego związku zawodowego pracowników handlu i spółdzielczości.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczenia

tych odpisów wynik wykazany w kwartalnych sprawozdaniach finansowych, a za podstawę rocznego odpisu wynik ustalony w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym po dokonaniu korekt wymienionych w art. 6 ustawy oraz w § 8. Za podstawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się zysk od początku roku do końca danego kwartału.

2. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego w danym okresie.

§ 11. 1. Jeżeli dokonane w ciągu roku wypłaty zaliczkowe przekraczają sumę funduszu zakładowego na 1971 rok, kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszy następnych lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego ujawni się, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej niż przysługująca.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, traktuje się jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego.

§ 13. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach handlowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 17, poz. 92, z 1960 r. Nr 22, poz. 127, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1970 r. Nr 2, poz. 9).

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do tworzenia funduszu zakładowego w roku 1971.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

232

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 września 1971 r.

w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Oficerskiej Służb Kwatermistrzowskich im. Mariana Buczka.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1970 r. Nr 25, poz. 204) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Wyższą Szkołę Oficerską Służb Kwatermistrzowskich im. Mariana Buczka.

§ 2. Wyższa Szkoła Oficerska Służb Kwatermistrzowskich prowadzić będzie działalność dydaktyczną o kierunku ekono-

micznym, kształcąc i wychowując kadry specjalistów wojskowych przygotowanych do objęcia w Siłach Zbrojnych stanowisk wymagających posiadania wyższego wykształcenia zawodowego.

§ 3. 1. Ramowy program nauczania w Wyższej Szkole Oficerskiej Służb Kwatermistrzowskich w zakresie nauk innych niż wojskowe ustala Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

2. Kontrolę i ocenę realizacji programu nauczania w zakresie nauk innych niż wojskowe przeprowadza się z udziałem przedstawicieli Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

§ 4. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego udzieli Ministrowi Obrony Narodowej pomocy w doborze do Wyższej Szkoły Oficerskiej Służb Kwatermistrzowskich pracowników naukowo-dydaktycznych do prowadzenia zajęć w zakresie dyscyplin naukowych innych niż wojskowe.

§ 5. Absolwenci Wyższej Szkoły Oficerskiej Służb Kwatermistrzowskich uzyskują tytuł ekonomisty odpowiedniej specjalności.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej oraz Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

233

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 września 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych.

Na podstawie art. 32 ust. 1 i art. 36 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129) oraz art. 15 i 39 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. z 1961 r. Nr 43, poz. 226 i

Nr 54, poz. 310 oraz z 1970 r. Nr 30, poz. 249) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia zasadniczego pracowników inżyniersko-technicznych i innych równorzędnych, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia:

- a) skreśla się lp. 8 „inżynier stażysta” i lp. 13 „technik stażysta”,
b) wprowadza się lp. 17 w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Ilość lat praktyki zawodowej	Wykształcenie	Miesięczne uposażenie zasadnicze w złotych		
				Tabela „A”	Tabela „B”	Tabela „C”
„17.	stażysta	—	wyższe	1500—2000	1500—2000	1500—2000
			średnie zawodowe	1200—1500	1200—1500	1200—1500”

2) w tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych i fizycznych pracowników obsłu-

gi, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia, po lp. 22 wprowadza się lp. 22a w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Ilość lat praktyki zawodowej	Wykształcenie	Miesięczne uposażenie zasadnicze w złotych		
				Tabela „A”	Tabela „B”	Tabela „C”
„22a	stażysta	—	wyższe	1500—2000	1500—2000	1500—2000
			średnie zawodowe	1200—1500	1200—1500	1200—1500
			średnie ogólnokształcące	1100—1400	1100—1400	1100—1400”

§ 2. Wprowadzenie w życie przepisów niniejszego rozporządzenia powinno nastąpić w ramach planowanego funduszu plac.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Ko-

mitetu Pracy i Plac oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz